



Πίσω από την κουβεντούλα Κασιδιάρη και Μπαλτάκου δεν κρύβονται μόνο η ιδεολογική συγγένεια και η πολιτική συνεργασία. Και οι δύο προβάλλουν ως κοινό στοιχείο τη μανιατική καταγωγή τους. Το κρυφτούλι με την «Κρυπτεία».

Γράφει ΙΟΣ: στην [Εφημερίδα των Συντακτών του Σαββατοκύριακου](#)

Τι συνδέει τον κ. Μπαλτάκο με τον κ. Κασιδιάρη; Σύμφωνα με όσα αποκάλυψε το βίντεο της ιδιαίτερης συνομιλίας τους, οι δυο τους είναι μέλη μιας κλειστής ομάδας που ανταλλάσσει με μεγάλη οικειότητα απόψεις για τα πιο ευαίσθητα ζητήματα της σύγχρονης πολιτικής, ενώ ο τέως γενικός γραμματέας της κυβέρνησης δεν δυσκολεύεται να χρησιμοποιήσει τους σκληρότερους χαρακτηρισμούς για τον εντολοδόχη του πρωθυπουργό, τους υπουργούς και την ηγεσία της Δικαιοσύνης.

Αυτό που σοκάρει στους διαλόγους Μπαλτάκου-Κασιδιάρη δεν είναι τόσο το περιεχόμενό τους όσο η στενή προσωπική σχέση που προδίδουν οι ακραίες διατυπώσεις. Αλλά πώς να εξηγηθεί το γεγονός ότι ο εξ απορρήτων του πρωθυπουργού μιλά γι' αυτόν με παρόμοιο τρόπο σε έναν υπόδικο που βαρύνεται με την κατηγορία ότι είναι μέλος εγκληματικής οργάνωσης;

Το κρυφτούλι με την «Κρυπτεία»

Δεν χρειάζεται να ψάξει κανείς πολύ. Εξάλλου από τις στήλες της «Εφ.Συν.» έχουμε αποκαλύψει προ καιρού ένα από τα πιο κραυγαλέα στοιχεία που συνδέουν τον κ. Μπαλτάκο με τη Χρυσή Αυγή. Πρόκειται για τη λατρεία της περίφημης «Κρυπτείας», του βάρβαρου δηλαδή εκείνου εθίμου των αρχαίων Σπαρτιατών, σύμφωνα με το οποίο οι νέοι της πόλης εκπαιδεύονταν να δολοφονούν τους «εσωτερικούς εχθρούς», δηλαδή τους Είλωτες. Ο Κασιδιάρης είχε αποκαλύψει δημόσια τον Ιούλιο του 2008 ότι η Χρυσή Αυγή «αναμένει τη μεγάλη αντεπίθεση» και ότι «βαδίζει στα χνάρια της αρχαίας Κρυπτείας που έπληττε αθόρυβα μέσα στο απόλυτο σκότος τους εσωτερικούς εχθρούς της πόλεως». Τη μεγάλη αυτή «αντεπίθεση» την έθεσε σε εφαρμογή η Χρυσή Αυγή εδώ και λίγα χρόνια, με τα γνωστά αποτελέσματα, τα οποία οδήγησαν τη Δικαιοσύνη να ξεκινήσει αυτή τη γιγάντια προσπάθεια εξάρθρωσης της εγκληματικής οργάνωσης.

Από τη δική του πλευρά ο κ. Μπαλτάκος κρατά για τον εαυτό του τον ρόλο του θεωρητικού της Κρυπτείας. Μάλιστα, υιοθετεί την άποψη ότι η Κρυπτεία δεν είναι αυτό που περιγράφουν οι περισσότεροι αρχαίοι συγγραφείς, αλλά η «μυστική υπηρεσία» των Σπαρτιατών, η οποία λειτουργεί ως υπηρεσία συγκέντρωσης πληροφοριών και επεμβαίνει ως τιμωρός των προδοτών. Περιττό να θυμίσουμε ότι τα δύο βιβλία του κ. Μπαλτάκου τα οποία προβλήθηκαν ως «ιστορικά μυθιστορήματα» έχουν κεντρικό θέμα την Κρυπτεία και βέβαια έγιναν δεκτά με ενθουσιασμό από τα έντυπα της Ακροδεξιάς. Μιλώντας προχτές στον «Real FM» ο κ. Μπαλτάκος αποκάλυψε ότι τα στελέχη της Χρυσής Αυγής «έφτασαν στο σημείο να μου ζητάνε μέχρι και αφιερώσεις για τα βιβλία που έχω γράψει για τη Σπάρτη». Ασφαλώς ο κακοπροαίρετος ακροατής θα υπέθεσε ότι μ' αυτή την αποκάλυψη ο κ. γενικός ήθελε να προλάβει τη δημοσιοποίηση και «αφιέρωσεων» προς τον Κασιδιάρη, με Κύριος οίδε ποιο περιεχόμενο. Αλλά η ουσία παραμένει. Ο γενικός γραμματέας της κυβέρνησης, μέσω της Κρυπτείας, είχε τους χρυσαυγίτες για «γκρούπις».

Ο κ. Μπαλτάκος, βέβαια, εμφανίζεται ως λόγιος. Τα βιβλία του τα παρουσιάζουν ο ίδιος ο Αντώνης

Σαμαράς και πολιτικοί από μεγάλο φάσμα (Λιάνα Κανέλλη, Νάσος Αλευράς), ενώ τα τιμούν και μεγαλόσχημοι επιχειρηματίες (Θόδωρος και Γιάννα Αγγελοπούλου). Τι σχέση μπορεί να έχουν όλες αυτές οι επιφανείς προσωπικότητες με μια οργάνωση που βασίζεται στις ιδιαίτερες σχέσεις με τον υπόκοσμο; Μη βιάζεστε. Ο κ. Μπαλτάκος δεν είναι σνομπ. Ως νομικός που αναμίχθηκε και στα διοικητικά του αθλητισμού θαυμάζει και τις εύληπτες «λαϊκές» εκδοχές της σπαρτιάτικης ιστορίας. Δηλώνει οπαδός της γνωστής ταινίας «300» και μάλιστα εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο φαντάστηκε ότι τελικά ο Εφιάλτης δολοφονήθηκε από την Κρυπτεία των Σπαρτιατών και έτσι πλήρωσε την προδοσία του. «Το ιστορικό γεγονός είναι, όμως, ότι ο Εφιάλτης δολοφονήθηκε. Ως Μανιάτης είμαι σίγουρος ότι τον σκότωσαν οι Σπαρτιάτες».

Ως «Μανιάτης» λοιπόν! Να κι ένας δεύτερος δεσμός του κ. Μπαλτάκου με τον κ. Κασιδιάρη που κι αυτός δηλώνει Μανιάτης. Αλλά τι ακριβώς εννοεί με τη λέξη «Μανιάτης» ο μέχρι προχτές γενικός γραμματέας της κυβέρνησης; Μας το αποκάλυψε ο ίδιος με τις γνωστές του δηλώσεις πριν από λίγες μέρες. «Ασφαλώς και είμαι αντικομμουνιστής, δεν συζητείται αυτό», είχε δηλώσει στον «Βήμα FM» (21.3.2014). Και είχε προσθέσει: «Από μικρό παιδί. Έτσι γεννήθηκα, έτσι μεγάλωσα και έτσι θα πεθάνω. Γιατί πιστεύω ότι η ελληνική Αριστερά, από το 1942 και μετά (πριν δεν έκαναν τίποτα το πολύ στραβό), από τη δολοφονία του Ψαρρού και μετά, μέχρι τώρα, ταλαιπωρεί τη χώρα. Αυτό πίστευα κι αυτό πιστεύω. Και δεν είμαι ο μόνος». Πολύ γρήγορα αποδείχτηκε ότι πράγματι δεν ήταν «μόνος». Ο πρωταθλητής του twitter Αδωνις Γεωργιάδης βρήκε την ευκαιρία: «Προς Μπαλτάκο: Στην Ελλάδα δύνασαι να είσαι αντικαπιταλιστής, αντιφασίστας, αντινεοφιλελεύθερος κλπ. αλλά αντικομμουνιστής όχι... απαγορεύεται!»

Η δήλωση αυτή του Μπαλτάκου περί αντικομμουνισμού «από κούνια» προκάλεσε σάλο. Ακόμα και ο κ. Πρετεντέρης εξανέστη: «Μα τι είναι κάποιος που γεννήθηκε αντικομμουνιστής; Κάποιο μωρό που βρίζει τον Κουτσούμπα;» Αλλά η δήλωση αυτή συνοδευόταν από μια δεύτερη, στην οποία δεν είχε δώσει τότε κανείς ιδιαίτερη σημασία. Στο ερώτημα για τη Χρυσή Αυγή, ο κ. Μπαλτάκος είχε αποστασιοποιηθεί από την επίσημη γραμμή περί «εγκληματικής οργάνωσης» και «νεοναζισμού». Απλά αρνήθηκε να απαντήσει: «Δεν μπορεί να υπάρξει σχολιασμός όσο η δικογραφία είναι ανοιχτή. Το θέμα ανήκει στη Δικαιοσύνη». Σήμερα γνωρίζουμε τι ακριβώς εννοούσε ο κ. γενικός.

Κωδικός «Μάνη»

Στο μυαλό του κ. Μπαλτάκου, όπως και του κ. Κασιδιάρη, η λέξη «Μανιάτης» έχει πολιτική έννοια. Δεν είναι βέβαια κρυφό το γεγονός ότι οι



*Συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής στη Σκάλα
Λακωνίας*

καταβολές της Ακροδεξιάς στη Μάνη είναι εξαιρετικά ισχυρές. Για λόγους ιστορικούς που έχουν αναλυθεί επαρκώς, οι Μανιάτες έχουν ταυτιστεί στη μεγάλη τους πλειοψηφία με την πιο ακραία μορφή της

εθνικοφροσύνης, τόσο στη λακωνική όσο και στη μεσσηνιακή τους παραλλαγή. Αλλά ακόμα και με τη μετοικεσία τους στη γειτονιά του Πειραιά στην οποία έχουν δώσει το όνομά τους οι Μανιάτες διατηρούν μέχρι σήμερα την ακραία αυτή πολιτική προτίμηση. Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ είναι ότι η ιδεολογική προσκόλληση συνδέθηκε ιστορικά με την αξιοποίηση του μανιάτικου πληθυσμού στους μηχανισμούς του βαθέος κράτους και πρώτα πρώτα στους μηχανισμούς καταστολής. Οι πελατειακές σχέσεις που προέκυψαν από τους μαζικούς διορισμούς Μανιατών σ' αυτούς τους μηχανισμούς προσέδωσαν την απαραίτητη υλικότητα στις προϋπάρχουσες σχέσεις.

Η εικόνα Κασιδιάρη-Μπαλτάκου στο βίντεο που κατέγραψε ο πρώτος προσφέρει ένα εξαιρετικά διαφωτιστικό παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί ο «μανιάτικος» δεσμός. Και μάλιστα από τις δύο πλευρές. Ο μεν Μπαλτάκος είναι έτοιμος να «δώσει» όλη την κυβέρνηση προκειμένου να ικανοποιήσει τον «συμπατριώτη» του, αλλά και ο Κασιδιάρης, που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί τον «αντισυστημικό εθνικισμό», το μόνο που ζητάει είναι να μεσολαβήσει ο κολλητός του για να σταματήσουν οι διώξεις. Φυσικά, ο δεύτερος είναι πιο προσεκτικός στις διατυπώσεις, επειδή γνωρίζει ότι η συνομιλία βιντεοσκοπείται.

Η Χρυσή Αυγή θεωρεί –και όχι άδικα– ότι είναι το «μανιάτικο κόμμα». Αυτή την πεποίθηση περιέγραψε με τα δικά του λόγια ο ίδιος ο Αρχηγός της οργάνωσης κατά τα εγκαίνια της τοπικής οργάνωσης Μάνης, στην πλατεία του Γυθείου (1.6.2013):

«Η Χρυσή Αυγή έχει 18 βουλευτές. Και τι συμπτωματικό! Πέντε από αυτούς είναι Μανιάτες. Ο Παναγιώταρος που κατάγεται από τη Μεγάλη Καστάνια, ο Κούζηλος που βγαίνει στην Α' Πειραιώς, εγώ, ο Ηλίας (Κασιδιάρης), καθώς και ο Δημήτρης ο Κουκούτσης που είναι από τη Βέργα της Μεσσηνιακής Μάνης. Είναι το κόμμα των Μανιατών η Χρυσή Αυγή. Γιατί είναι ένα κόμμα ηρωικό, μαχόμενο εναντίον όλων, χωρίς να υπολογίζει τη λάσπη τους, χωρίς να υπολογίζει όλα αυτά τα ψέματα. Το κύριο πράγμα, για το οποίο κατηγορούν εμάς τους χρυσαυγίτες, τη Χρυσή Αυγή, όλο αυτό το σκυλολόι από τους φιλελεύθερους έως τους μπολσεβίκους είναι λέει ότι είμαστε ρατσιστές. Μα τι σημαίνει ρατσισμός; Οτι πιστεύουμε στο αίμα. Σε τι πιστεύουν πάνω απ' όλα οι Μανιάτες; Στο αίμα δεν πιστεύουν; Ποια είναι η αγωγή των νέων Μανιατών; Όλοι τα ξέρετε. Να μαθαίνουν από μικρά παιδιά ποιο είναι το σόι τους. Ποιες οικογένειες με άλλο επώνυμο έχουν το ίδιο αίμα. Ποια είναι η μανογενιά τους, ποια είναι η κυρογενιά τους. Η Μάνη είναι η ιδέα η ίδια της φυλής. Εάν αυτό λοιπόν σημαίνει ρατσισμός, ναι, τότε είμαστε ρατσιστές. Ανοίξτε τα βιβλία να μάθετε ιστορία. Δεν πολέμησαν πάνω από 40-50 χιλιάδες στην Επανάσταση του '21. Οι είκοσι χιλιάδες απ' αυτούς ήταν Μανιάτες».

Να λοιπόν. Σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του Αρχηγού, η Χρυσή Αυγή θεμελιώνει την «ελληνικότητα» της ρατσιστικής θεωρίας στη μανιάτικη παράδοση!

Αλλά δεν είναι μόνο ο στενός ηγετικός πυρήνας της οργάνωσης που επικαλείται τη μανιάτικη καταγωγή προκειμένου να αποδείξει την ιδεολογική του καθαρότητα. Κάθε λογής Μανιάτες ανακαλύπτουν τη Χρυσή Αυγή ως «δική τους υπόθεση». Πριν από λίγες μέρες εμφανίστηκε στη διαδικτυακή εκπομπή του Κασιδιάρη ο Χρίστος Γούδης για να εκφράσει τη συμπαράστασή του στην οργάνωση. Ο Κασιδιάρης τον υποδέχτηκε με τα ακόλουθα λόγια: «Εγώ, φίλε Χρήστο, σε γνώρισα από τα έργα σου που αφορούν τη Μάνη, γιατί είσαι και Μανιάτης». Και ο Γούδης απάντησε στον ίδιο τόνο: «Εγώ γνωρίζω τον πατέρα σου και τη μητέρα σου. Κι αυτό που πολλοί δεν ξέρουν είναι ότι ο μπαμπάς σου είναι γιατρός και έχει προσφέρει ένα φοβερό κοινωνικό έργο στον Πειραιά. Η μαμά είναι φιλόλογος. Και γνωρίζω και το χωριό σου πολύ καλά, γιατί είναι από τα ωραιότερα χωριά ο Αϊ-Λιας».

Ο κ. Γούδης είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα δεξιού Μανιάτη. Καθηγητής Αστροφυσικής στο Πανεπιστήμιο Πατρών, υπήρξε συντονιστής της Ομάδας Ιδεολογίας και Πολιτικής του Ινστιτούτου «Κωνσταντίνος Καραμανλής» και πρόεδρος της Διοικούσης Επιτροπής του Ινστιτούτου Πολιτικής «Κωνσταντίνος Τσάτσος», ενώ στη συνέχεια έγινε πρόεδρος Δ.Σ. του Ινστιτούτου Εθνικών και Κοινωνικών

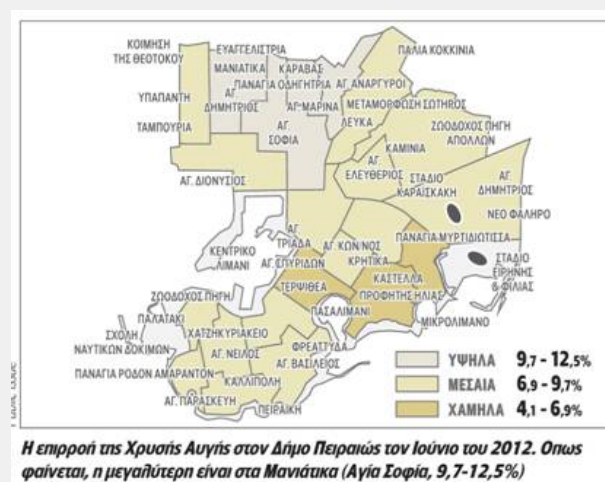
Μελετών «Ιων Δραγούμης», του think tank του ΛΑΟΣ. Πέρασε δηλαδή από τη Νέα Δημοκρατία στον Καρατζαφέρη κι από εκεί στον Μιχαλολιάκο με την ευκολία του υποστηρικτή του βαθέος κράτους. Ο ίδιος ορίζει τη Δεξιά ως «σύμμεικτη ιδεολογία καθαρού λόγου και “παράνοιας”», γιατί η Δεξιά «είναι όπως ο χρόνος, όλοι γνωρίζουμε τι είναι, αλλά κανείς δεν συμφωνεί στον ορισμό της».

Αρα μπορεί Δεξιά να είναι και ο ναζισμός; Μπορεί, είναι η απάντηση κατά Γούδη, αρκεί ο ναζιστής να είναι Μανιάτης. Σε ανύποπτο χρόνο (2005) ο Γούδης έγραφε για τη φιλία του με τον Τάκη Μιχαλόλια, αδελφό του Αρχηγού, ενώ τον ίδιο τον Νίκο Μιχαλολιάκο τον χαρακτήριζε «σκληρό δεξιό». Και λίγες βδομάδες πριν από τις εκλογές του 2012 έσπευδε να αποχωρήσει από το καταρρέον ΛΑΟΣ για να ανοίξει την πόρτα της Χρυσής Αυγής: «Γνωρίζω τον Νίκο Μιχαλολιάκο πριν ακόμη ιδρύσει τη Χρυσή Αυγή, είναι μαθηματικός, εμφορείται από πατριωτικές αρχές και θεωρώ ότι είναι συκοφαντημένος από τα ΜΜΕ».

Τις παραμονές των εκλογών του Μαΐου ο Γούδης υπέγραφε μαζί με έναν συμπατριώτη του, τον Γεώργιο Δημακόγιαννη, δήλωση συμπαράστασης στον Αρχηγό της Χρυσής Αυγής: «Η παρέμβασή μας δεν είναι πολιτική, είναι απλά ανθρώπινη. Νιώθουμε υποχρέωσή μας να διαμαρτυρηθούμε ως Μανιάτες για την προσπάθεια δαιμονοποίησης ενός συμπατριώτη μας που τον γνωρίζουμε εδώ και πολλά χρόνια και που το μόνο του πάθος είναι η Ελλάδα. Ο Νίκος Γ. Μιχαλολιάκος συγκεντρώνει τα πυρά ενός ιδεολογικά άμορφου μιντιακού κατεστημένου χρηματάνθρωπων (και φυσικά και της Αριστεράς) γιατί τολμά να είναι Έλληνας μιας Ελλάδας φωτεινής που έρχεται από μακριά και θέλει να πορευθεί στα ίχνη των μεγάλων προγόνων μας».

Ο Δημακόγιαννης, στέλεχος κι αυτός του ΛΑΟΣ στη Μάνη, είχε γίνει γνωστός από το 2009, όταν είχε συγκεντρώσει χρήματα για την οικογένεια του Επαμεινώνδα Κορκονέα, του (Μανιάτη βεβαίως) αστυνομικού που καταδικάστηκε για τον φόνο του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Υποδεχόμενος την οικογένεια, ο Δημακόγιαννης επέμεινε βέβαια στη μανιάτικη καταγωγή: «Τους αξίζει μάλιστα κάθε συμπαράσταση και αλληλεγγύη στην απρόσμενη και τραγική οικογενειακή τους περιπέτεια κι εμείς αυτό το μήνυμα στείλαμε απ’ την ανυπότακτη Μάνη. Καλωσορίζουμε λοιπόν με συγκίνηση και αγάπη τη μανιάτικη οικογένεια Κορκονέα στην Πατρώα Γη μας και τους ευχόμαστε καλορίζικοι και κάθε καλό στη ζωή τους!»

Η Σπάρτη του Χίτλερ



Η χρήση της Μάνης ως προσχήματος και δικαιολογίας για κάθε σκληρή ακροδεξιά συμπεριφορά συνδέεται στενά και με τη λατρεία της Αρχαίας Σπάρτης. Οχι της πραγματικής, αλλά εκείνης που κατασκεύασαν στα δικά τους μέτρα οι Γερμανοί εθνικοσοσιαλιστές του Μεσοπολέμου. Η ταύτιση Μάνης-Σπάρτης είναι παλιά υπόθεση που απαντάται στις προεπαναστατικές αφηγήσεις των ξένων περιηγητών, αλλά εκφράζει και τη συνείδηση των επαναστατών του '21 στην περιοχή. Το ηρωικό παρελθόν χρησιμεύει για να εμψυχώνει τους σημερινούς πολεμιστές. Καμιά έκπληξη.

Ομως στη ρητορική της Χρυσής Αυγής αυτή η ταύτιση έχει όπως είδαμε κυρίως φυλετικό χαρακτήρα. Το πρότυπο της Σπάρτης για τους σύγχρονους εθνικοσοσιαλιστές είναι ανώτερο από αυτό της Αθήνας, γιατί μπορεί να ταιριάξει στη ρατσιστική ιδεολογία, στη λατρεία της βίας και το πρόγραμμα «τελικής λύσης» για τους «υπανθρώπους» εχθρούς. Κάθε χρόνο η οργάνωση συγκεντρώνεται στο μνημείο του Λεωνίδα στις Θερμοπύλες για να ανανεώσει τα πιστεύω της, ενώ και με τον ύμνο της διεκδικεί την ένδοξη κληρονομιά των Τριακοσίων: «Τρανών προγόνων ιχνηλάτες, / λαμπρών αγωνιστών παιδιά, / οι νέοι είμαστε Σπαρτιάτες / με τη γενναία μας καρδιά». Αλλά και ο ήδη προφυλακισμένος βουλευτής Γερμενής

το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο «Καιάδας» είχε επιλέξει για να θυμίζει ποια κομμάτια από την παράδοση της Σπάρτης γοητεύουν την οργάνωση.

Ακόμα και οι εκδόσεις της Χρυσής Αυγής ονομάζονται «Νέα Σπάρτη». Αυτός ο ιδιαίτερος θαυμασμός για τη Σπάρτη είναι βέβαια εισαγόμενος. Ο Χίτλερ στο «Δεύτερο Βιβλίο» του, που εκδόθηκε μεταπολεμικά, είχε προλάβει να αναγάγει τη Σπάρτη σε πρότυπο του Τρίτου Ράιχ: *«Η κυριαρχία των 6.000 Σπαρτιατών επί των 350.000 ειλώτων θα ήταν αδιανόητη, αν δεν υπήρχε η ανώτερη φυλετική αξία των Σπαρτιατών. Εκείνη όμως ήταν αποτέλεσμα μιας καλά προγραμματισμένης αναμέτρησης της φυλής, με αποτέλεσμα να πρέπει να θεωρούμε το σπαρτιατικό κράτος το πρώτο ρατσιστικό κράτος»*. Οι διατυπώσεις αυτές του Χίτλερ προαναγγέλλουν τη μετάβαση του ναζιστικού ευγονισμού από το στάδιο της προφύλαξης-στείρωσης στο στάδιο της μαζικής εξολόθρευσης. Για τον Χίτλερ η Σπάρτη ήταν κατεξοχήν «βόρεια», όχι μόνο με την έννοια της δωρικής καταγωγής, αλλά κυρίως επειδή είχε αναπτύξει –έτσι τουλάχιστον θεωρούσε εκείνος- την πιο θαυμαστή ευγονική πολιτική εξόντωσης των «κατώτερων όντων».

Ηδη από τις πρώτες σειρές «ιδεολογικής επιμορφώσεως» που διοργάνωνε για τα υποψήφια νέα μέλη της, η Χρυσή Αυγή πριν από τριάντα χρόνια (1983), μαζί με το μάθημα για τους «σκοπούς της οργάνωσης» και για τον «Αδόλφο Χίτλερ, το Σύμβολο του Αιώνας», διδασκόταν και το μάθημα «Αρχαία Σπάρτη και Εθνικοσοσιαλισμός». Τα περιοδικά και η εφημερίδα της οργάνωσης βρίθουν άρθρων για τη Σπάρτη με παρόμοιο περιεχόμενο. Και δίπλα στη Σπάρτη, κάθε τόσο προβάλλει κι η Μάνη, και μάλιστα με άρθρα του ίδιου του Αρχηγού.

Ακόμα και η γνωστή ταινία-κόμικ «300» για τους χρυσαυγίτες είναι καταπληκτική επειδή παρουσιάζει τους Σπαρτιάτες πολεμιστές «οπτικά υπέροχους, ως μια Αρια Πολεμική Μηχανή, όπου τα γυμνασμένα σώματα των Σπαρτιατών θυμίζουν τόσο έντονα, σε σημείο ταύτισης, τα αγαλμάτινα αριστουργήματα των κορυφαίων γλυπτών του 20ού αιώνα Arno Breker και Josef Thorak». Βέβαια οι δυο αυτοί «κορυφαίοι γλύπτες» είναι απλά οι αγαπημένοι αρχαιοελληνίζοντες καλλιτέχνες του Χίτλερ.

Η αλήθεια είναι ότι δεν είναι η Χρυσή Αυγή η πρώτη ελληνική ακροδεξιά οργάνωση που επικαλείται το κλέος της Αρχαίας Σπάρτης. Προηγήθηκαν οι περιβόητοι Αλκιμοί, οι οποίοι ιδρύθηκαν το 1924 στον Πειραιά, στο πνεύμα υποτίθεται του σπαρτιατικού «αλκιμισμού». Οι Αλκιμοί, σύμφωνα με τα επίσημα έγγραφά τους, εξήραν τον ευγονισμό της Σπάρτης: *«Η Σπάρτη ήθελε να γεννώνται οι Σπαρτιάται από τους αρίστους και υγιείς και όχι από τους ασθενικούς»*. Στην πραγματικότητα επρόκειτο για ένα παρακρατικό σώμα το οποίο επιδίωκε να συγκεντρώσει τη νεολαία, με πρότυπο τις φασιστικές οργανώσεις. Την περίοδο της δικτατορίας Μεταξά εντάχθηκαν στην ΕΟΝ, ενώ έκαναν την επανεμφάνισή τους στην Κατοχή, στο μετεμφυλιακό κράτος και στη δεκαετία του '60, πάντα με τη σκοπιμότητα να υπηρετήσουν τους μηχανισμούς καθυπόταξης της νεολαίας. Κατά τη δικτατορία των συνταγματαρχών ανέλαβαν ο Κωνσταντίνος Πλεύρης και η «4η Αυγούστου» να τους καταστήσουν επίσημη κρατική νεολαία στο πρότυπο της ΕΟΝ, αλλά χωρίς επιτυχία, παρά την οικονομική υποστήριξη της χούντας. Διατηρήθηκαν και τα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Πάντα με πρόσχημα την καημένη την Αρχαία Σπάρτη.

Τι αποκάλυψε ο κ. Μπαλτάκος

Η εμπιστευτική συνομιλία Μπαλτάκου-Κασιδιάρη που δημοσιοποίησε ο βουλευτής της Χρυσής Αυγής είναι

όντως αποκαλυπτική. Οχι για τις πιέσεις που «ο πούστης» κ. Σαμαράς και οι υπουργοί του φέρονται από τον γενικό γραμματέα της κυβέρνησης να άσκησαν στη Δικαιοσύνη προκειμένου να διωχθεί δικαστικά η ναζιστική οργάνωση, αλλά για το ακριβώς αντίστροφο. Η λεπτομερής ενημέρωση του υπόδικου αρχιναζί από το δεξί χέρι του πρωθυπουργού για τους χειρισμούς και τις εσωτερικές διεργασίες της κυβέρνησης, ανεξαρτήτως αξιοπιστίας των μεταδιδόμενων πληροφοριών, εξηγεί με τον σαφέστερο δυνατό τρόπο την προκλητική ασυλία που η εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής απολάμβανε από τις διωκτικές και δικαστικές αρχές μέχρι τα γεγονότα του Μελιγαλά, την προσχεδιασμένη δολοφονική ενέδρα κατά των αφισοκολλητών του ΠΑΜΕ και τον φόνο του Παύλου Φύσσα. Όταν, δηλαδή, έγινε καταφανές τι ακριβώς θα σήμαινε στην πράξη η μελλοντική κυβερνητική σύμπραξη Ν.Δ.-Χ.Α. που ευαγγελιζόταν ο Μανιάτης γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου.

Αυτό που προκύπτει από τη γλαφυρή περιγραφή του κ. Μπαλτάκου δεν είναι η «ανυπαρξία» ενοχοποιητικών στοιχείων σε βάρος της ναζιστικής οργάνωσης και των ταγμάτων εφόδου της. Αφθονα τέτοια στοιχεία, από την επιτελική καθοδήγηση των δολοφονικών «ομάδων κρούσης» με αλληπάλληλα SMS μέχρι την αυστηρά ιεραρχική δομή και λειτουργία που αποκλείει κάθε περίπτωση αυτονόμησης επιμέρους ομάδων ή απλών μελών (όπως συμβαίνει με τους τραμπούκους των κανονικών κομμάτων), παρατίθενται στο παραπεμπτικό πόρισμα των δύο ανακριτριών, βάσει του οποίου έχει ζητηθεί η άρση της ασυλίας του κ. Κασιδιάρη και των ομοίων του. Από τις «εξομολογήσεις» του κ. γενικού στην κρυμμένη κάμερα του χρυσαυγίτη συμπατριώτη του διαπιστώνουμε πως ίσαμε τον Σεπτέμβριο του 2013 δεν απουσίαζε μόνο η πολιτική βούληση να αντιμετωπιστούν οι ορδές του κ. Μιχαολιάκου ως αυτό που πραγματικά είναι. Αν, όπως ισχυρίζεται στο βίντεο, ο πρωθυπουργός «γαμάει τα πράκτα» των υπουργών του κι αυτοί με τη σειρά τους «στήνουν» δικαστικές αποφάσεις για τις διώξεις των χρυσαυγιτών, μπορούμε εύλογα να υποθέσουμε ότι με παρόμοιες μεθόδους διασφαλιζόταν μέχρι τότε η προκλητική αθώωση όσων από τα μέλη της ναζιστικής οργάνωσης (του Κασιδιάρη συμπεριλαμβανομένου) κάθιζαν στο σκαμνί για κάποιες πτυχές της δράσης τους.

Ακόμη και η επίμαχη πρώτη φάση της ανάκρισης, που κορυφώθηκε με την προσωρινή αποφυλάκιση των Κασιδιάρη-Παναγιώταρου-Μίχου, είχε κάποια συζητήσιμα σημεία. Παρασκευή βράδυ μάθαμε λ.χ. από τα τηλεοπτικά δελτία ότι κάποιος από τους βασικούς προφυλακισμένους των «ομάδων κρούσης» της Νίκαιας θέλησε να κάνει συμπληρωματική ομολογία, αλλά οι ανακριτές Σπυρίδων Γεωργουλέας και Χρήστος Παπακώστας τού έκλεισαν ραντεβού για την επόμενη... Τρίτη. Όπως ήταν αναμενόμενο, τελικά δεν κατέθεσε τίποτα το αξιόλογο. Υπενθυμίζουμε ότι κατά την προηγούμενη εξάρθρωση εγκληματικής ομάδας με πολιτικά χαρακτηριστικά (της 17N), οι ανακριτές έσπευδαν να πάρουν ενοχοποιητικές ομολογίες αυτοστιγμεί, ακόμη και στα βαθιά μεσάνυχτα. Στη συνέχεια, βέβαια, η λεπτομερής διασταύρωση των κατασχεθέντων ευρημάτων από τις ανακρίτριες απέδωσε άφθονους καρπούς, θεραπεύοντας παρόμοιες αστοχίες.

Κατανοητή, ως εκ τούτου, η λύσσα των χρυσαυγιτών και των ομοφρόνων τους με τους υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, επειδή από κάποιοι σημείο και μετά τους άφησαν ακάλυπτους. Υπάρχει, άλλωστε, ιστορικό προηγούμενο: οι νομικές ενστάσεις των χουντικών για τη δίωξη των πραξικοπηματιών του 1967, των βασανιστών της χούντας και των δολοφόνων του Πολυτεχνείου, παρά την προηγούμενη αμνήστευσή τους από τον Καραμανλή τη δεύτερη μέρα της Μεταπολίτευσης, όταν ακόμη κυβερνούσε επί της ουσίας τη χώρα η ΕΣΑ. Οποιος αδυνατεί να κατανοήσει τη σημασία αυτών των τομών, καθίσταται

BIBΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

«Το Τέλος του Εφιάλτη»

Το τέλος του Εφιάλτη είναι ένα ακόμη ιστορικό μυθιστόρημα που κυριολεκτικά συγκλονίζει τον αναγνώστη από τις πρώτες σελίδες. Ξεκινάμε για δόσεις 46 το γινόμενο και τα ιστορικά μυθιστορήματα βασίζονται σε ιστορικά γεγονότα αλλά περιέχουν στοιχεία και διάλογους που προέρχονται από την φαντασία του συγγραφέα σε βαθμό όμως που να μην προσβάλλεται η ιστορική ακρίβεια των γεγονότων.

Εκδόσεις του Πόρου, που προέρχεται από τον εκδοτικό χώρο της ιστορίας, της λογοτεχνίας και της τέχνης, παρουσιάζει με μεγάλη επιμέλεια το «Το Τέλος του Εφιάλτη» του Μ. Α. Μπαλτάκου. Το βιβλίο αποτελεί ένα σημαντικό έργο της λογοτεχνίας και της ιστορίας, που αναδεικνύει την σημασία της ιστορίας στην κοινωνία και την πολιτική.

Η εφημερίδα της Χρυσής Αυγής υμνεί το βιβλίο του κ. Μπαλτάκου στις 21 Απριλίου 2005

μοιραία συνοδοιπόρος των κηρύκων της φασιστικής ατιμωρησίας.

Διαβάστε

*Παρασκευάς Ματάλας «Σπάρτη: η ιστορία ενός τοπίου και το τοπίο της ιστορίας» (Πανεπιστήμιο Κρήτης, Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, Ρέθυμνο 2009). Δημοσίευτη διδακτορική διατριβή με πολλές πληροφορίες για τις αναφορές της Αρχαίας Σπάρτης στη Μάνη των νεότερων χρόνων.

*Παναγιώτης Δ. Μπαλτάκος «Το τέλος του Εφιάλτη» (εκδ. Libro, Αθήνα 2004). Η Κρυπτεία παρακολουθεί και δολοφονεί τον Εφιάλτη δέκα χρόνια μετά τις Θερμοπύλες.

*Παναγιώτης Δ. Μπαλτάκος «Ερμκοπίδες» (Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2006). Η Κρυπτεία δρα αυτή τη φορά στην Αθήνα.

*Ιός «Η Κρυπτεία του κ. Γενικού» («Εφ.Συν.», 26.5.2013).

Η πρώτη αποκάλυψη της διασύνδεσης Μπαλτάκου-Χρυσής Αυγής, πριν από έναν σχεδόν χρόνο, με πληροφορίες αντλημένες από τα ίδια τα βιβλία του τέως γενικού γραμματέα της κυβέρνησης.

Δείτε

*«300» (του Zack Snyder, 2006)

Η αγαπημένη ταινία του Πάνου Μπαλτάκου, του Αδώνιδος Γεωργιάδου, αλλά και του Γιώργου Μάστορα (Μισιάκα) της Χρυσής Αυγής.

Ο τελευταίος με περηφάνια αναφέρει ότι ο σκηνοθέτης, σε παρατήρηση δημοσιογράφου ότι η ταινία έχει χαρακτηριστεί από κριτικούς φασιστική, απάντησε «Γουστάρω, Φανταστικό!»

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ: Τάσος Κωστόπουλος, Αντα Ψαρρά, Δημήτρης Ψαρράς ios@efsyn.gr